

[Pia Gjellerup]

inde i i forhold til værdistigninger, og hvad de reelle udgiftsproblemer er for de højrentelånere. Jeg er nemlig af den opfattelse, at der faktisk er ved at være rigelig mange myter på det område.

Hvis der er nogle problemer, som vi kan få afdækket under udvalgsbehandlingen, så skal vi få afdækket dem og prøve at finde frem til løsninger på det. Ellers skal vi, synes jeg, bestrebe os på at få afklaret, at der ikke er problemer. Så har vi i hvert fald det ene problem mindre, og jeg synes ikke, det gør noget, at vi når frem til det under en udvalgsbehandling.

Jørgen Estrup (RV):

I tirsdags tog vi eftermiddagsforestillingen og aftenforestillingen – i hvert fald den første af dem – og nu kan jeg se på hr. Behnke og hr. Holger K. Nielsen, at vi er godt på vej til midnatsforestillingen. Jeg tror sådan set ikke, at publikum er til stede mere, men der kan alligevel godt være en god begrundelse for endnu en gang at vende problemerne inden udvalgsarbejdet.

Så vidt jeg kan se, er det et fornuftigt forslag, der nu ligger her, som vil hjælpe en række af de grupper på ejendomsmarkedet, der er i klemme. Det er fornuftigt at udvide mulighederne via tvangsauktionsloven. Det er fornuftigt specielt at sætte ind over for de grupper, der er i klemme med hensyn til mikslåne som følge af kartoffelkuren.

Det er fornuftigt at lave en stempelfri periode, hvad enten man så kalder det Olsenmodellen, eller hvad man nu vil kalde den.

Jeg håber i hvert fald ikke, at det er en Jesper Olsen-model, men jeg tror, vi må se i øjnene, at der måske godt kunne have været behov for en længere periode end de tre måneder. Men det er nu, hvad der er råd til i første omgang.

Det, som har været problemet ved at finde løsningen, er nøjagtigt det samme, som vi havde ved juletid, nemlig at isolere og specielt sætte fokus på de grupper, som er i klemme, det vil sige at hjælpe, hvor der er et reelt behov, og uden at foretage det, som er helt uholdbart, nemlig blot at kompensere boligejere, som har handlet uklogt, og uden at lægge bomber under samfundsøkonomien.

Det er ikke nogen let opgave, og det er også en opgave, som vi givetvis nu må konstatere at vi kun har løst delvis. Jeg tror lige så godt, at vi

kan gøre hinanden klart, at vi vil møde eksempler, også efter at vi har gennemført dette lovforslag, på folk, der er i klemme, og som ikke har kunnet få hjælp.

Jeg synes, det er godt, at man rejser problemet med de højtforrentede lån specielt fra begyndelsen af 1980'erne. Der er ingen tvivl om, at der er folk i den gruppe, der er i klemme.

Spørgsmålet er, om der kan findes løsninger for dem.

Men det, som i hvert fald er oplagt, er, at de folk har været udsat for noget, som godt kan harme én, når man hører om det i praksis, nemlig elendig rådgivning. En række af de personer, som optog lån til 20 pct. eller mere i 1981-82, i højrenteperioden, ville i dag have siddet med den halve ydelse, hvis de havde fået rentetilpasningslån.

Det er for dårligt. Det viser noget om en for unuanceret rådgivning og et for dårligt overblik hos kreditforeninger, banker og andre, der har rådgivet. Jeg har set snesevis af eksempler på folk, der kunne have fået løst deres problemer, hvis de havde taget rentetilpasningslån i stedet for.

Jeg synes, at vi skal kigge på det problem også under udvalgsarbejdet, ligesom vi givetvis også får lejlighed til at kigge på en række andre mere detailprægede problemer.

Fra radikal side vil vi gerne give tilslutning til lovforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Det lovforslag, som er til første behandling i dag, drejer sig om at hjælpe de hårdt trængte boligejere.

Efter CD's opfattelse er der tale om en beskedent håndsrækning til boligejerne. Der er ingen hjælp til dem, der er i klemme med højtforrentede lån, og som har handlet før skattereformens ikrafttræden. At denne gruppe rammes af virkningen af skattereformens ikrafttræden, har man ikke ønsket at tage højde for, idet der kun kan ske omlægning af 20-årige mikslån, og det kan så blive en beskedent hjælp til dem, der ønsker at ombytte 20-årige mikslån med 30-årige mikslån.

Der er ikke lagt nogen langsigtet politik frem, som kan hjælpe boligejerne generelt, og der er ikke gjort en tøddel for at genskabe tilliden til, at man her i landet kan disponere langsigtet og forsvarligt som boligejer.